

Kínai versek

Gál László

A hajót nem engedték a kikötőbe. Edesvizünk nem volt, ételünk is alig. Forró trópusi nap vert bennünket vagy forró trópusi eső. Vörösbarna volt a föld, amit láttunk, a vasérottermő. En szeretem a napot, a vizet, a földet és különösen az embereket. És nem értettem, hogy miért bántanak. Akkor születtek ezek a versek.

14.

*az óra megállt
a nap és a csillagok
ez még a tegnap
vagy tegnapelőtt
vagy ezer éve*

*a kabinban áll a levegő
sűrűn könnyesen barnán
és a cigarettafüst
leült a parázs szürke fejére
elgondolkozva*

*egy tétova bogár sétál
az asztalon
és a vonakodó szellő
benéz az ablakon
és visszafordul*

*hát itt hogy köszönnek
egymásnak a testvéri emberek
szabadság barátság béke?*

*vagy csak kiülnek a tengerpartra
és nézik a nagy sárga vizet*

(Hainan-Pasuo)

15.

*reggelre meghalok
mondja a kék holdsugár
az ágyamra ülve
nesztelen*

*csak a lánc csikorog
amivel az égre
kötötték
hogy le ne zuhanjon
fel ne szálljon*

*menj holdsugár
unszolom egyre
sötét az ég
reszketnek a csillagok is*

*ez a hazám
feleli búsan
ez a sötét ég
a reszkető csillagok*

(Hainan-Pasuo)

16.

Folyó partján
latrok laknak,
grádicsai
viharoknak

(A S i K i n g d a l g y ű j t e m é n y b ő l)

*tenger partján
az igazak
az igazak
hányan vannak*

*tenger partján
büszke népek
büszke népek
mitől félnek*

*tenger partján
világ épül
szép új világ
kinek épül*

*fiaimé
minden javam
semmi javam
nincsen fiam*

*a jövőmet
falatozom
éhem füttlyel
csitítgatom*

(Hainan-Pasuo)

17.

igazságod van nagy király
én nem szeretlek érte
inkább bátor bűn kín pokol
mint gyáva zsoltár
alázatos mennyedben
félve és félig élve

igazságod van nagy király
legyen a kerted tarka
de mit százféle szép virág
ha mind csak bógáncs fajta
s a milliónyi szürke méh
mézet nem gyűjthet rajta

szegény dolgos szorgalmas méhek
sohasem boldog sohasem részeg
s csak leng csak zúg köröskörül
és nem örül

igazságod van nagy király
és én gyűlöllek érte

(Hainan-Pasuo)

18.

Kínában én tengerre zárva
keringtem kerge körökön
hogy elmúlt néhány üres óra
ennyi volt minden örömöm
Kínában én tengerre zárva

lucsek szortyog az éji vackon
mert paradúsak a napok
folyik a fény rotyyanó ólom
tántorognak a bogarak
lucsek szortyog az éji vackon

ezer méter a partra innen
géppisztoly morc rend és szabály
két szótlan élő uniformis
s a láthatatlan holt határ
ezer méter a partra innen

örök rabok egyébként bezárva
bolond bogárként percegek
hajókötel a zeneszerszám
tájfün pengeti fergeteg
s Kínában én tengerre zárva

(Hainan-Pasuo)

19.

ide csak egyszer jött az ÁLLAM
a kabinomba
sovány ÁLLAM volt félszeg hallgatag
az igazi ÁLLAM szegény rokona
fűzőld ruhás revolveres

a partra menni nem szabad
és fényképezni sem
postát nem kapok se küldök
újság nincsen a rádió hallgat
ám a hajónkon szabad vagyok
ezt mondta a szigorú ALLAM

ha nyelve nem lett volna idegen
és a kedvem is
azt mondtam volna: elvtárs köszönöm
harcoltál győztél és megteremtetted
a szabadságot

(Hainan-Pasuo)

20.

hajnalt várok hajnalt várok
minden este minden éjjel
nappal is csak hajnalt várok
hajnalban is hajnalt várok

ha esik is esőt várok
viharban is vihart várok
vihart várok orkánt várok
pusztító nagy tájfunat várok

ébren várok s félálomban
álomban is egyre várok
lámpát gyűjtök s villanyfénynél
zengő villámokat várok

vagy csak apró mécsvilágot

(Hainan-Pasuo)

21.

meztelen forró lány a múlt
öleli az izmos jövő szakadatlan
s ölet elönti a mag

keresztelő lesz nagy-nagy áldomás
s születnek új szent szép szavak

(Hainan-Pasuo)

22.

ha a tenger oly keserű
és ha bírnám
én kiinnám

kiinnám én és a lábom
hogyha bírnám
hazavinném akár háton

segítene átkozódnám
ha tehetném megnyugodnám
és ha bírnám
és ha bírnám e világot
a világot széjjelrúgnám

(Hainan-Pasuo)

23.

*itt öt évet kapott
egy tengerész
mert csókolózott*

*én nem csókolózom
hiszen ki tudja
utolsó csókjaim*

*ha öt évet adtok
egyetlen csókért
hát mennyit ér
a harapásom?*

(Hainan-Pasuo)

24.

*vörös a bor piros a vér
a szürke gond mit ér
vagy barna kedvem*

*a tenger sárga
fekete pára
könnyezik ágyam és a testem*

*a zöld remény s a kék öröm
lakatra vannak zárva
özvegy fehér a kínai gyász
s magam csak részeg árva*

(Hainan-Pasuo)

25.

*a muzsikájukat hallgatom
a cirmoshangú nőket
szeretném megérteni őket*

*és e túlhegyű furcsa dallamot
de nem tudom
mert rab vagyok*

*s tulkok törvénye trombitál
a fülemben s bolondok
tülke titok*

*a rab nem ért nem magyaráz
csak vérzik lázad gyűlöl
őt téged önmagát*

*hogyan esett és tehetetlen
a vackán
s ebben az ostoba veremben*

(Hainan-Pasuo)